

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 16 marca 2015 r.

Poz. 800

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE Nr 18/2015 WOJEWODY KUJAWSKO - POMORSKIEGO

z dnia 13 marca 2015 r. r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015 r., poz.199 j.t.),

stwierdzam nieważność

uchwały nr IV/14/2015 Rady Gminy Wielka Nieszawka z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wielka Nieszawka dla terenu w rejonie ulicy Rzemieślniczej i torach kolejowych w Małej Nieszawce.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 stycznia 2015 r. Rada Gminy Wielka Nieszawka podjęła uchwałę nr IV/14/2015 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wielka Nieszawka dla terenu w rejonie ulicy Rzemieślniczej i torach kolejowych w Małej Nieszawce.

Uchwała ta została doręczona do organu nadzoru wraz z dokumentacją prac planistycznych w dniu 12 lutego 2015 r.

Wojewoda po przeprowadzeniu oceny zgodności z przepisami prawnymi przedmiotowej uchwały stwierdził, iż została ona podjęta z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa.

Pismem z dnia 19 lutego 2015 r., znak: WIR.II.4130.11.2015 zawiadomiono Radę Gminy Wielka Nieszawka o wszczęciu postępowania nadzorczego, umożliwiając jej złożenie wyjaśnień.

W piśmie z dnia 23 lutego 2015 r., znak: RPI.6730.1.13.15 Wójt Gminy Wielka Nieszawka odniósł się do uwag wskazanych przez organ nadzoru.

W celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Integralną częścią uchwały jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu - art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015 r., poz. 199 j.t.). Następnie wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi odnoszącymi się do obszaru objętego planem (art. 15 ust. 1 w/w ustawy).

W dniu 27 kwietnia 2012 r. Rada Gminy Wielka Nieszawka podjęła uchwałę nr XVII/80/2012 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wielka Nieszawka dla terenu przy ulicy Rzemieślniczej i torach kolejowych w Małej Nieszawce. Granice obszaru objętego projektem planu zaznaczone zostały na załączniku graficznym do tej uchwały.

Granice obszaru objętego planem zostały wyznaczone na rysunku planu – załączniku nr 1 do uchwały nr IV/14/2015 Rady Gminy Wielka Nieszawka z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wielka Nieszawka dla terenu w rejonie ulicy Rzemieślniczej i torach kolejowych w Małej Nieszawce.

W wyniku porównania przebiegu granic zaznaczonych na załącznikach graficznych do obu uchwał organ nadzoru stwierdził, iż granice te nie są tożsame. Niezgodność dotyczy przebiegu północnej granicy obszaru objętego planem – linii rozgraniczającej terenu lasu oznaczonego symbolem ZL. Północna granica obszaru objętego projektem planu wyznaczona na załączniku graficznym do uchwały intencyjnej posiada bowiem charakterystyczne załamanie, które nie zostało powtórzone na załączniku nr 1 do uchwały nr IV/14/2015 Rady Gminy Wielka Nieszawka z dnia 30 stycznia 2015 r.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 4 listopada 2008 r., sygn. akt II SA/Bk 394/08 „Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zawsze powinien się pokrywać z obszarem zakreślonym w uchwale o przystąpieniu do sporządzenia tego planu, podjętej w oparciu o art. 14 ust. 1-2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”.

Organ nadzoru stoi na stanowisku, że uchwała w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego, a dokładniej jej załącznik stanowiący integralną część uchwały, w sposób jednoznaczny określa i przesądza o granicach terenu, do którego mają odnosić się ustalenia planu. „Zgodnie, bowiem z treścią art. 14 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym załącznik graficzny do uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi formę opisu obszaru objętego projektem planu, a jego funkcją jest jednoznaczne wskazanie granic przyszłego planu. Powyższy przepis rozumieć należy w ten sposób, iż to wstępne ustalenie granic obszaru objętego planem jest wiążące w dalszej części procedury uchwalania planu” (wyrok WSA w Łodzi z dnia 29 września 2010 r., II SA/Łd 759/10).

Reasumując, dokonana w przedmiotowym planie zmiana przebiegu granic obszaru objętego planem stanowi naruszenie zasad i właściwości sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z regulacją określoną w art. 2 pkt 11 przywołanej wyżej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z przepisem art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 z późn. zm.), przez tereny zamknięte rozumie się tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych.

W odniesieniu do terenów zamkniętych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się tylko granice tych terenów oraz granice ich stref ochronnych. W strefach ochronnych ustala się ograniczenia w zagospodarowaniu i korzystaniu z terenów, w tym zakaz zabudowy (art. 4 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Przepisów tych jednak nie stosuje się do terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu (art. 4 ust. 4 w/w ustawy).

Działka o numerze ewidencyjnym 402, obręb Mała Nieszawka, dla której przedmiotowy plan miejscowy ustala przeznaczenie teren kolejowy – teren zamknięty (oznaczony symbolem KK) została ujęta w załączniku do decyzji nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych (Dz.Urz. MliR z 2014 r., poz. 25 z późn. zm.) –Lp. 2584 załącznika do tej decyzji, Tom II województwo kujawsko-pomorskie.

Przepis art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. z 2013 r., poz. 1594 z późn. zm.) definiuje pojęcie linii kolejowej, które oznacza drogę kolejową mającą początek i koniec wraz z przyległym pasem gruntu, na którą składają się odcinki linii, a także budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego wraz z zajętymi pod nie gruntami.

Zatem za zgodne z przywołaną powyżej decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych należy uznać inwestycje związane wyłącznie z linią kolejową. Z uwagi na fakt, iż teren zamknięty jest terenem o charakterze szczególnym, przeznaczonym na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, nie każda inwestycja może być zrealizowana na tym terenie.

W ocenie Wojewody ustalenie w § 7 pkt 2 niniejszej uchwały, dla terenu kolejowego, zamkniętego oznaczonego symbolem KK przeznaczenia dopuszczalnego „istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna” nie pozostaje w związku zarówno z liniami kolejowymi, budynkami, budowlami i urządzeniami przeznaczonymi do utrzymania, zarządzania i eksploatacji linii kolejowych, a także nie służy do obsługi przewozu osób i rzeczy transportem kolejowym. Tym samym jest sprzeczne z celem, na jaki teren ten został ustanowiony, którym jest wzgląd na obronność i bezpieczeństwo państwa.

Powyższe stanowi zatem naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto, zgodnie z treścią art. 53 ust. 2 w/w ustawy o transporcie kolejowym, budowle i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m.

Obszarem kolejowym, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 8 w/w ustawy jest powierzchnia gruntu określona działkami ewidencyjnymi, na której znajduje się droga kolejowa, budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do zarządzania, eksploatacji i utrzymania linii kolejowej oraz przewozu osób i rzeczy.

Tymczasem dla terenu oznaczonego symbolem MN1 Rada Gminy Wielka Nieszawka wyznaczyła maksymalną nieprzekraczalną linię zabudowy od granicy terenu zamkniętego – obszaru kolejowego, oznaczonego symbolem KK w odległości 6 m i mniejszej.

Wprawdzie art. 57 w/w ustawy wprowadza możliwość udzielenia zgody na odstępstwo od warunków usytuowania budynków i budowli określonych w art. 53 tej ustawy, to jednak zgodę na niniejsze odstępstwo wydaje właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej po uzyskaniu opinii właściwego zarządcy.

Tym samym ustalając powyższe Rada Gminy Wielka Nieszawka wkroczyła w zakres uprawnień zastrzeżonych dla organów administracji architektoniczno-budowlanej.

Zatem ustanowienie linii zabudowy w odległości mniejszej od wskazanej w przepisie rangi ustawowej mając na uwadze fakt, że w orzecznictwie sądowo-administracyjnym jednoznacznie wskazuje się, że akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu (por. wyrok NSA z dnia 16 marca 2001 r., sygn. akt IV SA 385/99), uznać należy za naruszenie zasad i właściwości sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Pozostałe uchybienia dotyczące nieścisłych i nieprecyzyjnych zapisów uchwały organ nadzoru wskazał w piśmie skierowanym do Rady Gminy Wielka Nieszawka z dnia 19 lutego 2015 r., znak: WIR.II.4130.11.2015.

Procedura uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ściśle wyznaczona przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowania przestrzennym. Art. 28 ust. 1 tej ustawy wskazuje, iż naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Kujawsko-Pomorskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

wz. Wojewody Kujawsko-Pomorskiego
Wicewojewoda
Elżbieta Rusielewicz